

Sygn. akt III KK 267/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M. S.**

skazanego z art. 160 § 3 k.k. w zw. z art. 160 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 września 2015 r.,

z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

z dnia 13 marca 2015 r., sygn. akt IV Ka 72/15,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 24 listopada 2014 r., sygn. akt XI K 94/12,

p o s t a n o w i ł:

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

2. obciążyć skazanego M.S. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy wyrokiem z dnia 13 marca 2015 r., sygn. akt IV Ka 72/15, po rozpoznaniu apelacji prokuratora oraz obrońcy oskarżonego i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej, utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 24 listopada 2014 r., sygn. akt XI K 94/12, którym to wyrokiem M. S. skazany został za występki z art. 160 § 3 k.k. w zw. z art. 160 § 2 k.k. na karę 300 stawek dziennych grzywny przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 zł.

Kasację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego zarzucając w niej:

1. „rażące naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na jego treść, a mianowicie art. 457 § 3 k.p.k., art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., art. 410 k.p.k. polegające na tym, że Sąd Okręgowy utrzymując w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 24 listopada 2014 r. nie podał przekonujących przesłanek orzeczenia, bowiem nie odniósł się do wszystkich istotnych faktów i dowodów zgromadzonych w sprawie, mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, ograniczając uzasadnienie wyroku do odwołania się do ustalonego stanu faktycznego i wybranych opinii biegłych z Katedry i Zakładu Medycyny w Ł. jak i informacji uzyskanych z konfrontacji pomiędzy trzema zespołami biegłych w oderwaniu od pozostałego materiału dowodowego”,
2. „rażącą obrazę przepisów postępowania tj. art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 3 k.p.k., poprzez nierozpoznanie sprawy w granicach zarzutów apelacji dotyczących błędu Sądu Rejonowego w Bydgoszczy w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia i mających wpływ na jego treść, polegającego na przyjęciu, iż oskarżony niedostatecznie nadzorował przebieg porodu, czym naraził P. G. na bezpośrednie niebezpieczeństwo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu”.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący wniósł o „uchylenie powyższego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania”.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Trafnie jest stanowisko oskarżyciela publicznego, który w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania, bowiem jest ona niedopuszczalna z mocy ustawy.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) lub przez jeden z podmiotów wskazanych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.).

Zapadłym w tej sprawie wyrokiem sąd *ad quem* utrzymał w mocy wyrok sądu *meriti*, którym oskarżonemu M. S., za czyn z art. 160 § 3 k.k. w zw. z art. 160 § 2 k.k., wymierzono wyłącznie karę grzywny. W związku z tym, że w kasacji sporządzonej i podpisanej przez obrońcę skazanego nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k. oraz wobec jej niezasadnego przyjęcia przez sąd odwoławczy, konieczne było orzeczenie przez Sąd Najwyższy w oparciu o przepisy art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej, obciążając jednocześnie skazanego M. S. – art. 518 k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. – kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.